

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 266/2020
18.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босилковића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, решавајући о захтеву АА из ..., за преиспитивање обавештења Управног суда 7 У 12338/20 од 19.11.2020. године, у предмету пореском, у нејавној седници већа одржаној дана 18.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Подносилац захтева предлаже преиспитивање обавештења Управног суда 7 У 12338/20 од 19.11.2020. године (у захтеву погрешно означеног као решење), којим је тужиоцу, овде подносиоцу захтева, враћен поднесак од 25.09.2020. године и којим је тужилац обавештен да Законом о управним споровима („Службени гласник РС“ бр. 11/09), није предвиђен институт „мешања“ односно умешача на страни тужиоца, већ да закон познаје статус заинтересованог лица, али на страни туженог органа.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев недозвољен и изјављен од неовлашћеног лица.

Према члану 3. у вези члана 8. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), Управни суд у управном спору одлучује о законитости коначних управних аката и коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, осим оних у погледу којих је у одређеном случају предвиђена другачија судска заштита као и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима прописано је да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Према ставу 2. овог члана закона, захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у спору пуне јурисдикције и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а према ставу 3. захтев се може поднети због повреде закона, другог прописа или општег акта или због повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решавање ствари.

Из наведених одредаба Закона о управним споровима произлази да се захтевом за преиспитивање судске одлуке, као ванредним правним средством у управном спору, остварује контрола судских одлука које се односе на предмет управног спора, и то само у случајевима који су прописани овим законом – одлука донетих у вези са понављањем управно-судског поступка (члан 64. Закона о управним споровима), одлука којима је суд решавао у пуној јурисдикцији и одлука којима је суд решавао у стварима у којима је у управном поступку искључена жалба.

Имајући у виду да је, у конкретном случају, захтев за преиспитивање поднет против обавештења Управног суда 7 У 12338/20 од 19.11.2020. године, а не против одлуке којом је суд одлучио о предмету управног спора, Врховни касациони суд налази да захтев није дозвољен у смислу члана 49. ст. 1. и 2. Закона о управним споровима.

Одредбом члана 50. став 2. Закона о управним споровима је прописано да, када је странка физичко лице, захтев предаје преко пуномоћника из реда адвоката, а што подносилац захтева није учинио.

Одредбом члана 53. став 1. истог закона прописано је да ће Врховни касациони суд недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице одбацити решењем.

С обзиром на изложено, а на основу наведених прописа поднети захтев је недозвољен и изјављен од неовлашћеног лица, па је Врховни касациони суд применом одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 18.01.2021. године, Узп 266/2020

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић